

Czwartek, 12 maja 2011 r.

„Mobilna młodzież” – ramy dla ulepszania europejskiego systemu kształcenia ogólnego i zawodowego

P7_TA(2011)0230

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 12 maja 2011 r. w sprawie programu „Mobilna młodzież” – ramy dla ulepszania europejskiego systemu kształcenia ogólnego i zawodowego (2010/2307(INI))

(2012/C 377 E/09)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 9 czerwca 2010 r. zatytułowany „Nowy bodziec do europejskiej współpracy w dziedzinie kształcenia i szkolenia zawodowego służący wspieraniu strategii Europa 2020” (COM(2010)0296),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 15 września 2010 r. zatytułowany „Mobilna młodzież: inicjatywa na rzecz uwolnienia potencjału młodzieży ku inteligentnemu, trwałemu i sprzyjającemu włączeniu społecznemu wzrostowi gospodarczemu w Unii Europejskiej” (COM(2010)0477),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 3 marca 2010 r. zatytułowany „Europa 2020: strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu” (COM(2010)2020),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 18 maja 2010 r. zatytułowaną „Inwestowanie w młodzież i mobilizowanie jej do działania – strategia UE na rzecz młodzieży” ⁽¹⁾,
- uwzględniając decyzję Rady z dnia 27 listopada 2009 r. w sprawie Europejskiego Roku Wolontariatu Propagującego Aktywność Obywatelską ⁽²⁾,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 12 maja 2009 r. w sprawie strategicznych ram europejskiej współpracy w dziedzinie kształcenia i szkolenia (ET 2020) ⁽³⁾,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 11 maja 2010 r. w sprawie społecznego wymiaru systemu kształcenia i szkolenia oraz kompetencji pomagających uczyć się przez całe życie i sprzyjających nowym umiejętnościom w nowych miejscach pracy ⁽⁴⁾,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 17 czerwca 2010 r. w sprawie nowej strategii na rzecz zatrudnienia i wzrostu gospodarczego, w szczególności część potwierdzającą główne cele związane z poprawą poziomu szkolnictwa,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 19 listopada 2010 r. w sprawie inicjatywy „Mobilna młodzież”, w których uznaje ona znaczenie bardziej zintegrowanego, międzysektorowego podejścia w odpowiedzi na wyzwania stojące przed młodymi ludźmi ⁽⁵⁾,
- uwzględniając opinię Komitetu Regionów z dnia 28 stycznia 2011 r. ⁽⁶⁾ oraz opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 15 marca 2011 r. ⁽⁷⁾ w sprawie inicjatywy „Mobilna młodzież”,
- uwzględniając art. 165 i 166 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając art. 48 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Kultury i Edukacji oraz opinię Komisji Zatrudnienia i Spraw Społecznych (A7-0169/2011),

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0166.

⁽²⁾ Dz.U. L 17 z 22.1.2010, s. 43.

⁽³⁾ Dz.U. C 119 z 28.5.2009, s. 2.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 135 z 26.5.2010, s. 2 i s. 8.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 326 z 3.12.2010, s. 9.

⁽⁶⁾ CdR 292/2010.

⁽⁷⁾ SOC/395

Czwartek, 12 maja 2011 r.

- A. mając na uwadze, w kontekście strategii UE 2020, że wiedza i umiejętności młodzieży są niezbędne dla osiągnięcia inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu,
- B. mając na uwadze, że program „Mobilna młodzież”, sztandarowa inicjatywa strategii UE 2020, dąży do zwiększenia atrakcyjności szkolnictwa wyższego w Europie, ogólnej jakości wszystkich poziomów szkolnictwa i szkoleń oraz mobilności uczniów i pracowników dzięki lepszemu wykorzystaniu istniejących programów europejskich,
- C. mając na uwadze, że w opisie strategii UE 2020 jest mowa o tym, iż „do 2020 r. wszyscy młodzi ludzie w Europie muszą mieć możliwość odbycia części ścieżki kształcenia w innych państwach członkowskich”,
- D. mając na uwadze, że młodzież odgrywa kluczową rolę w realizacji pięciu głównych celów UE na rok 2020, do których należą: zatrudnienie, badania naukowe i innowacje, klimat i energia, kształcenie oraz walka z ubóstwem,
- E. mając na uwadze, że inicjatywa „Mobilna młodzież” wzmacnia istniejącą strategię EU na rzecz młodzieży (COM(2009)0200), umożliwiając młodzieży zdobywanie wiedzy, umiejętności i kompetencji niezbędnych w pracy i w życiu,
- F. mając na uwadze, że młodzież odczuła skutki kryzysu szczególnie boleśnie oraz że stopa bezrobocia wśród młodzieży w UE przekracza 20 %, czyli jest dwukrotnie wyższa niż w przypadku dorosłych, a w niektórych państwach członkowskich stopa ta przekracza 40 %,
- G. mając na uwadze, że bezrobocie młodzieży wynoszące niemal 21 % jest jednym z najpilniejszych wyzwań stojących przed Europą,
- H. mając na uwadze, że z powodu kryzysu gospodarczego państwa członkowskie ograniczają inwestycje na kształcenie i szkolenie, co bezpośrednio wpływa na perspektywy młodych ludzi, podczas gdy Europa stoi przed coraz poważniejszym wyzwaniem demograficznym w ramach dążenia do požądanego wzrostu gospodarczego,
- I. mając na uwadze, że ekonomiczne koszty zaniedbań w dziedzinie kształcenia znacznie przewyższają koszty kryzysu gospodarczego,
- J. mając na uwadze, że kryzys unaoczniał konieczność reformy naszych gospodarek i społeczeństw, a także pierwszorzędne znaczenie wysokiej jakości systemów kształcenia i szkolenia zawodowego wspierających te reformy dla lepszego przygotowania Europy do stawienia czoła wyzwaniom teraźniejszości i przyszłości,
- K. mając na uwadze, że z powodu malejących inwestycji publicznych na rzecz uniwersytetów i związanego z tym wzrostu opłat lub zmniejszania dodatków socjalnych i stypendiów coraz większa liczba studentów porzuca naukę w systemie uniwersyteckim, co prowadzi do pogłębienia przepaści społecznej,
- L. mając na uwadze, że kapitał ludzki jest podstawowym strategicznym narzędziem służącym zagwarantowaniu pomyślnego rozwoju gospodarczego i społecznego naszych społeczeństw,
- M. mając na uwadze, że zgodnie z danymi Europass coraz więcej młodych ludzi wyraża chęć wyjazdu do innego państwa członkowskiego UE w celach edukacyjnych lub zawodowych,
- N. mając na uwadze, że kształcenie odgrywa kluczową rolę we wspieraniu kreatywności i potencjału innowacyjności młodzieży; mając na uwadze, że kształcenie dostarcza ludziom narzędzi niezbędnych do ich rozwoju intelektualnego, wejścia na rynek pracy, rozwoju osobowego, integracji społecznej i obywatelskiej,
- O. mając na uwadze, że badania dowodzą, iż mobilność przyczynia się do budowania poczucia obywatelstwa europejskiego i wzmacnia zaangażowanie w procesy demokratyczne,

Czwartek, 12 maja 2011 r.

- P. mając na uwadze, że programy na rzecz mobilności powinny być dostępne nie tylko dla studentów, lecz również dla młodych ludzi o niskich kwalifikacjach, gdyż dostęp do nich może zwiększyć ich szanse na rynku pracy,
- Q. mając na uwadze, że programy na rzecz mobilności powinny być dostępne dla wszystkich młodych ludzi niezależnie od wybranego modelu kształcenia,
- R. mając na uwadze, że liczba młodych osób mogących wyjechać za granicę, by uczyć się i pracować, zwłaszcza w ramach programów unijnych, nie wzrasta w wystarczającym stopniu,
- S. mając na uwadze, że w ciągu pierwszych dziesięciu lat od wprowadzenia w życie proces boloński napotkał liczne przeszkody w realizacji jego celów związanych z rozwojem europejskiego szkolnictwa wyższego,
- T. mając na uwadze, że ograniczanie przedwczesnego kończenia nauki szkolnej ma kluczowe znaczenie zarówno dla ochrony młodzieży przed niebezpieczeństwem społecznego wykluczenia i ubóstwa, jak również dla ułatwienia jej dostępu do rynku pracy,
- U. mając na uwadze, że przejście z etapu kształcenia ogólnego i zawodowego do etapu życia zawodowego stanowi dla młodzieży ogromne wyzwanie,
- V. mając na uwadze, że wolontariat stwarza istotną szansę na zdobycie nowych kompetencji w drodze kształcenia „pozaformalnego” i nieformalnego, na zyskanie poczucia społecznej odpowiedzialności, uświadomienie sobie znaczenia integracji europejskiej oraz przyjęcie czynnej postawy obywatelskiej w wielu dziedzinach, co należy wyeksponować w szczególności w ramach Europejskiego Roku Wolontariatu 2011,
- W. mając na uwadze, że organizacje młodzieżowe są głównymi podmiotami zapewniającymi edukację „pozaformalną” uzupełniającą edukację formalną, która ma podstawowe znaczenie dla zdobycia przez młodych ludzi umiejętności i kompetencji pozwalających im stać się aktywnymi obywatelami i dla ułatwienia im dostępu do rynku pracy; mając na uwadze, że dzięki temu organizacje młodzieżowe przyczyniają się do osiągnięcia celów strategii UE 2020,
- X. mając na uwadze, jak duże znaczenie ma angażowanie młodzieży i reprezentujących ją różnorodnych organizacji młodzieżowych w proces podejmowania decyzji w celu rozwijania w niej poczucia odpowiedzialności i skłonienie jej do aktywnego uczestniczenia w tworzeniu strategii na rzecz młodzieży,
- Y. mając na uwadze, że jednym z głównych celów inicjatywy „Mobilna młodzież” jest zwiększenie spójności w Europie i kształtowanie obywateli świadomych swojej europejskiej tożsamości,

Uwagi ogólne i wsparcie finansowe

1. z zadowoleniem przyjmuje program „Mobilna młodzież”, który stanowi polityczną inicjatywę mającą na celu wspieranie istniejących programów na rzecz kształcenia, mobilności i zatrudnienia młodzieży oraz zachętę dla państw członkowskich do osiągnięcia celów strategii UE 2020;
2. podkreśla, że inicjatywa "Mobilna młodzież" zachęca instytucje szkolnictwa wyższego do podnoszenia standardów poprzez wzmożoną współpracę z innymi placówkami z całego świata, i wskazuje, że w tym kontekście szczególnie owocna może okazać się współpraca z placówkami z USA;
3. zwraca uwagę, że inwestowanie w kształcenie jest bez wątpienia niezbędne dla trwałego wzrostu gospodarczego i rozwoju oraz że nawet w dobie kryzysu gospodarczego wsparcie finansowe programów na rzecz młodzieży i szkolnictwa nie powinno być postrzegane jako terazniejsze obciążenie finansowe, lecz jako inwestycja w przyszłość Europy;

Czwartek, 12 maja 2011 r.

4. podkreśla, że celem wszystkich inicjatyw na rzecz młodzieży musi być pokierowanie młodymi ludźmi, tak aby z powodzeniem integrowali się ze społeczeństwem, i stałe przygotowywanie ich na Europę przyszłości, co oznacza także danie im możliwości angażowania się w działalność społeczną i pomagania w kształtowaniu społeczeństwa oraz umożliwienie wszystkim młodym ludziom korzystania z kształcenia podstawowego, kształcenia wyższego i edukacji „pozaformalnej”, kształcenia i szkolenia zawodowego oraz doksztalcania ukierunkowanego na wymogi nowoczesnego, konkurencyjnego, integracyjnego i zrównoważonego modelu społeczeństwa, tak aby ułatwić im dostęp do rynku pracy;
5. podkreśla, że kryzys nie może być powodem ograniczania środków przeznaczanych na edukację, ponieważ wyższy poziom wykształcenia młodzieży jest konieczny do uporania się ze skutkami tego kryzysu;
6. wyraża ubolewanie z powodu faktu, że zdaniem Komisji programy krajowe opracowane przez państwa członkowskie jako dalszy wkład w realizację celów edukacyjnych strategii UE 2020, są niedostateczne;
7. uważa, że możliwość znalezienia pracy przez studentów musi być jednym z celów kształcenia wyższego, lecz podkreśla, że musi ono także pobudzać kreatywność i potencjał innowacyjny młodych ludzi oraz wpływać korzystnie na ich rozwój intelektualny i społeczny;
8. przyznaje, że powodzenie inicjatywy „Mobilna młodzież” zależy w dużym stopniu od realizacji kluczowych działań przez państwa członkowskie; dlatego zwraca się do Komisji Europejskiej o ścisłe monitorowanie i analizowanie najważniejszych elementów podczas fazy realizacji, aby wesprzeć państwa członkowskie i zapewnić lepszą koordynację między nimi w tym procesie;
9. wzywa Komisję do regularnego przedstawiania Parlamentowi sprawozdań ze skuteczności kluczowych działań inicjatywy „Mobilna młodzież” i postępów dokonanych przez państwa członkowskie;
10. nalega, by instytucje europejskie podjęły ścisły zorganizowany dialog w dziedzinie edukacji w ramach programu kształcenia i szkolenia 2020 w celu pełnego zaangażowania organizacji młodzieżowych oraz innych zainteresowanych stron w realizację działań edukacyjnych, z zamiarem monitorowania inicjatywy „Mobilna młodzież” we współpracy z młodzieżą oraz przedyskutowania priorytetów i działań na rzecz młodzieży, umożliwiając jej odegranie ważniejszej roli w procesie podejmowania decyzji w sprawach, które jej dotyczą;
11. wzywa Komisję do stopniowego zwiększenia, za pośrednictwem wniosku w sprawie nowych wieloletnich ram finansowych, inwestycji w programy na rzecz mobilności i młodzieży, takie jak „Uczenie się przez całe życie” (Erasmus, Leonardo da Vinci, Comenius, Grundtvig), Marie Curie, Erasmus Mundus i „Młodzież w działaniu” w ich obecnej postaci, jak również w wolontariat europejski; domaga się większej popularyzacji tych programów oraz lepszego informowania o możliwościach proponowanych potencjalnym beneficjentom; wzywa do dalszego inwestowania we współpracę z krajami kandydującymi i potencjalnymi krajami kandydującymi oraz do przedłożenia wniosku dotyczącego następnej edycji programów na rzecz mobilności i młodzieży zgodnie z celami strategii 2020;
12. podkreśla, że nie można dopuścić, by rynek pracy tracił młodych ludzi, którzy z różnych powodów mają problemy z nauką w szkole, lecz należy zapewnić takim młodym ludziom konkretne wsparcie; zwraca uwagę, że dostęp do edukacji nie może zależeć od statusu społecznego lub finansowego rodziców; podkreśla znaczenie mobilności horyzontalnej na wszystkich poziomach kształcenia, zarówno na etapie edukacji szkolnej, jak i kształcenia zawodowego;
13. podkreśla, że należy uatrakcyjnić mobilność oraz udzielać jej rozległego i dostatecznego wsparcia finansowego, ze szczególnym uwzględnieniem osób znajdujących się w najbardziej niekorzystnej sytuacji; ponownie stwierdza, że stanowisko to winno znaleźć odzwierciedlenie w kolejnych wieloletnich ramach finansowych; z myślą o zwiększeniu mobilności w celach edukacyjnych apeluje o zwiększenie budżetu przeznaczanego na program Leonardo;
14. podkreśla, że by osiągnąć cel umożliwienia każdemu odbycia części ścieżki kształcenia i szkolenia za granicą, konieczne jest ambitne finansowanie; jest zdania, że kształcenie i szkolenie muszą być priorytetem dla Unii Europejskiej i że cel ten powinien znaleźć odzwierciedlenie w kolejnych wieloletnich ramach finansowych;

Czwartek, 12 maja 2011 r.

15. wzywa do przedłużenia programów edukacyjnych mających na celu promowanie mobilności po 2013 r. oraz zwraca się do Komisji o zwiększenie finansowania przeznaczzonego na te programy, gdy sporządzane będą przyszłe programy ramowe;
16. zwraca się do Unii Europejskiej, aby przystąpiła do działania z użyciem własnych instrumentów finansowych w celu wsparcia młodzieży lepiej wykorzystując Europejski Bank Inwestycyjny i Europejski Fundusz Inwestycyjny;
17. zwraca się do państw członkowskich o zwiększenie inwestycji w systemy kształcenia ogólnego i zawodowego na wszystkich poziomach, o finansowe wsparcie realizacji programów UE na rzecz mobilności na szczeblu krajowym oraz o ogólne utrzymanie jakości kształcenia lub jej poprawę;
18. wyraża przekonanie, że program „Młodzież w działaniu” ma decydujące znaczenie dla zaangażowania młodzieży w sprawy europejskie i że program ten należy wzmocnić i kontynuować; wzywa zatem Komisję do utrzymania osobnego programu „Młodzież w działaniu” w przyszłych wieloletnich ramach finansowych;
19. podkreśla znaczenie inicjatywy „Mobilna młodzież”, która przyczynia się znacząco do zaangażowania młodzieży w życie społeczne, i wzywa Komisję, by wykorzystwała doświadczenia zdobyte podczas realizacji programu „Młodzież w działaniu”;
20. zachęca państwa członkowskie, aby dążyły do celu, jakim są inwestycje na rzecz szkolnictwa wyższego o łącznej wartości co najmniej 2 % PKB, zgodnie z zaleceniem Komisji ujętym w rocznej wizji wzrostu gospodarczego i zatrudnienia, jako niezbędnego minimum dla gospodarek wymagających specjalistycznej wiedzy;
21. zwraca uwagę na znaczenie elastycznych programów nauczania, pozwalających wykonywać jednocześnie pracę zawodową;

Młodzież i mobilność

22. wzywa młodzież do czynnego uczestnictwa na wszystkich etapach programów UE – od ich opracowywania po ich wdrażanie;
23. podkreśla znaczenie włączania młodzieży nie tylko w rynek pracy i gospodarkę, ale także w kształtowanie przyszłości Europy; zwraca się do Komisji, by sporządziła zieloną księgę w sprawie uczestnictwa młodzieży;
24. przyznaje, że już wobec dzieci w najmłodszym wieku należy podejmować działania, aby zredukować odsetek uczniów przedwcześnie kończących naukę szkolną do poniżej 10 %, zgodnie z ustaleniami strategii UE 2020, ze szczególnym uwzględnieniem najmniej uprzywilejowanych obszarów; z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji dotyczący zalecenia Rady w sprawie wsparcia wysiłków państw członkowskich mających na celu ograniczenie skali przedwczesnego kończenia nauki;
25. podkreśla, że konieczne jest drastyczne ograniczenie zjawiska przedwczesnego kończenia nauki, które, jak wiadomo, jest czynnikiem zwiększającym ryzyko przyszłego wykluczenia zarówno z rynku pracy, jak i ze społeczeństwa; podkreśla, że zjawiskiem tym należy się zająć w sposób wielowymiarowy, w połączeniu ze środkami społecznymi mającymi na celu poprawę jakości kształcenia i szkolenia na najmniej uprzywilejowanych obszarach;
26. mając na uwadze, że mobilność młodzieży może przyczynić się do wsparcia procesów demokratycznych, wzywa instytucje europejskie do stworzenia ram dla aktywnego włączenia młodzieży z państw objętych europejską polityką sąsiedztwa w inicjatywę „Mobilna młodzież”, stwarzając tym samym młodzieży zarówno z krajów członkowskich Unii Europejskiej, jak i państw objętych europejską polityką sąsiedztwa lepsze możliwości kształcenia;
27. podkreśla, że należy również wspierać mobilność nauczycieli i osób pracujących z młodzieżą, gdyż mogą oni wpływać motywująco na młodzież, którą się zajmują;

Czwartek, 12 maja 2011 r.

28. dostrzega znaczący wkład samorządów regionalnych i lokalnych w pobudzanie mobilności;
29. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zwrócenia także szczególnej uwagi na osoby najbardziej narażone, na grupy młodzieży o mniejszych szansach i na osoby poszukujące „drugiej szansy” na powrót do nauki po jej przerwaniu, oraz do zapewnienia im wsparcia;
30. wzywa Komisję do gromadzenia na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym danych dotyczących praktycznych przeszkód dla mobilności oraz do podjęcia wszelkich koniecznych działań w celu zagwarantowania mobilności wysokiej jakości dostępnej dla wszystkich na wszystkich etapach kształcenia, w tym w ramach kształcenia i szkolenia zawodowego; uważa, że w realizacji tego celu bardzo przydatna byłaby tablica wyników mobilności zaproponowana przez Komisję;
31. zachęca Komisję do podejmowania większej liczby inicjatyw na rzecz mobilności młodzieży, również w regionach graniczących z UE;
32. wzywa Komisję do podjęcia pilnych działań służących zachęcaniu do mobilności w celu wspierania kształcenia, zatrudnienia i uznawania kwalifikacji zawodowych;
33. zwraca uwagę, jak ważne jest podejmowanie środków niezbędnych do zapewnienia młodym ludziom, w tym pochodzących z najmniej uprzywilejowanych obszarów, mobilności na każdym etapie kształcenia, pełnej możliwości przenoszenia stypendiów w trakcie pobytu za granicą oraz uznawania wyników śródkresowych i dyplomów we wszystkich państwach członkowskich zgodnie z europejskimi ramami kwalifikacji;
34. przyznaje, że niepełnosprawni młodzi ludzie, jak również młodzi ludzie posiadający dzieci muszą otrzymywać dodatkowe wsparcie umożliwiające dostęp do istniejących programów na rzecz mobilności i pełne z nich korzystanie, a jednocześnie godzenie nauki z pracą zawodową i życiem osobistym;
35. przypomina, że oprócz mobilności międzynarodowej należy zachęcać do umiędzynarodawiania na poziomie krajowym, wspierając tworzenie międzynarodowych sieci współpracy, która odbywa się bez opuszczania uczelni macierzystej i kraju pochodzenia przez studentów; podkreśla potencjał mobilności wirtualnej młodzieży, która jest uzupełnieniem mobilności terytorialnej;
36. podkreśla znaczenie uznawania umiejętności zdobytych w ramach jakiegokolwiek trybu nauczania, w tym w ramach uczenia się „pozaformalnego” i nieformalnego, oraz rolę, jaką pełnią w rozwijaniu ważnych umiejętności i kompetencji, które zapewnią wejście na rynek pracy i dostosowanie się do jego wymogów, oraz domaga się, by umiejętności i kwalifikacje zdobyte w ten sposób zostały włączone do „tablicy wyników mobilności”;
37. zaleca wspieranie projektów, których celem jest kontynuacja międzypokoleniowego przekazywania wiedzy i umiejętności; zwraca uwagę na korzyści płynące z umiejętności i kapitału kulturowego mobilnych studentów międzynarodowych;
38. wzywa Komisję Europejską do przedstawienia kompleksowej strategii w celu promowania edukacji „pozaformalnej” i wspierania podmiotów zapewniających edukację „pozaformalną”;
39. podkreśla znaczenie mobilności dla wzmocnienia poczucia obywatelstwa europejskiego, wzmocnienia kultury europejskiej i europejskich wartości wzajemnego szacunku, zwiększenia zaangażowania młodych ludzi w procesy demokratyczne i nadanie większego znaczenia wymiarowi europejskiemu wśród młodych ludzi;
40. przypomina państwom członkowskim o wprowadzeniu nauki trzech języków: ojczystego oraz dwóch obcych we wczesnym okresie życia oraz na etapie wczesnej edukacji; podkreśla, że mobilność nie stanie się rzeczywistością dla osób nieznających żadnego języka obcego; zwraca uwagę na znaczenie uczenia się języków krajów ościennych;

Czwartek, 12 maja 2011 r.

41. wzywa państwa członkowskie do propagowania mobilności w dziedzinie nauki i zatrudnienia poprzez: a) podnoszenie wiedzy i upowszechnianie informacji wśród wszystkich zainteresowanych młodych osób, b) podkreślanie na wczesnych etapach edukacji wartości dodanej mobilności, c) dbanie o to, by państwa członkowskie wzajemnie uznawały wyniki nauczania uzyskane w ramach doświadczeń z mobilnością oraz d) ograniczanie obciążenia administracyjnego i pobudzanie współpracy między odpowiednimi organami państw członkowskich;

42. wzywa Komisję do ułatwienia mobilności w dziedzinie nauki i zatrudnienia poprzez: a) wzmocnienie programów edukacji i programów młodzieżowych UE, jak Erasmus, Leonardo, Młodzież w działaniu, b) utwierdzenie wdrożenia istniejących europejskich programów i narzędzi, jak np. europejski system transferu i akumulacji punktów (ECTS) i Europass oraz c) dalszy rozwój nowych narzędzi, które już przetestowała, jak portal „Mobilna młodzież”, karta „Mobilna młodzież”, europejski paszport umiejętności i projekt pilotażowy „Twoja pierwsza praca z EURES-em”;

43. z zadowoleniem przyjmuje istotne nowe działania w ramach programu „Mobilna młodzież”, które ulepszają przydatne i istniejące już instrumenty promujące mobilność, takie jak jedna centralna strona internetowa poświęcona mobilności, karta mobilności uzupełniająca już istniejące karty młodzieżowe i studenckie oraz przyczyniająca się do ich większego powodzenia, a także europejski paszport umiejętności, który w zamierzeniu powinien stać się internetowym portfolio w ramach uczenia się przez całe życie; ponadto wzywa do poprawy widoczności wszystkich istniejących i przyszłych programów;

Europejskie szkolnictwo wyższe i proces boloński

44. podkreśla, jak ważne jest rozpoczęcie nowego, bardziej konstruktywnego dialogu pomiędzy zainteresowanymi stronami w ramach procesu bolońskiego, przy dokonaniu bilansu jego sukcesów i niepowodzeń w celu dalszego ulepszania;

45. wzywa Komisję do rozszerzenia zakresu programu modernizacji uniwersytetów oraz do aktualizacji priorytetów w celu sprostania nowym wyzwaniom, takim jak społeczny wymiar szkolnictwa wyższego, wspieranie kształcenia skoncentrowanego na studencie oraz wspieranie państw członkowskich w dążeniu do osiągnięcia 40-procentowego wskaźnika wykształcenia;

46. jest głęboko przekonany, że autonomia uniwersytetów jest konieczna, ale jednocześnie przypomina o odpowiedzialności uniwersytetów wobec społeczeństwa; wzywa państwa członkowskie do inwestowania w reformę i modernizację szkolnictwa wyższego;

47. zwraca uwagę na konieczność znalezienia równowagi pomiędzy systemami szkolnictwa wyższego a ogólnymi potrzebami gospodarki i społeczeństwa oraz do wzajemnego powiązania ich dzięki odpowiednim programom nauczania, które wyposażają studentów w kompetencje i umiejętności niezbędne dla społeczeństwa i gospodarki przyszłości;

48. wzywa państwa członkowskie oraz władze regionalne i lokalne do wspierania i zacieśniania współpracy między uniwersytetami, placówkami kształcenia i szkolenia zawodowego oraz sektorem prywatnym w celu wzmocnienia dialogu uczelni i przedsiębiorstw oraz lepszej koordynacji między trzema elementami tzw. trójkąta wiedzy: badań naukowych, edukacji i innowacji;

49. podkreśla znaczenie istniejących programów finansowania badań naukowych i innowacji w ramach programu ramowego w zakresie badań i rozwoju technologicznego oraz polityki spójności, a także znaczenie lepszej koordynacji inicjatyw w dziedzinie edukacji; uważa również, że współpraca ponadgraniczna jest ważnym elementem zapewniającym powodzenie inicjatywy „Mobilna młodzież”; zachęca zatem podmioty uczestniczące do pełnego wykorzystania możliwości oferowanych w ramach celu „współpraca terytorialna” polityki spójności;

50. podkreśla znaczenie elastycznych form kształcenia, np. uniwersytetów otwartych, i korzystania z internetowych form doksztalania się, aby wszyscy młodzi ludzie mieli dostęp do wysokiej jakości edukacji na zaawansowanym poziomie kształcenia oraz aby nie byli z niej wykluczeni z powodu odległości lub podziału godzin; uważa, że w kontekście późnego wchodzenia młodych ludzi na rynek pracy, a także wobec problemów z zapewnieniem trwałości systemów zabezpieczenia społecznego, szczególnego znaczenia nabiera tworzenie odpowiednich warunków godzenia nauki i pracy zawodowej;

Czwartek, 12 maja 2011 r.

51. zachęca uniwersytety do większego dostosowania ich programów i struktur do specyficznych potrzeb rynku pracy, do rozważenia potrzeb przedsiębiorstw podczas opracowywania programów nauczania oraz do stosowania nowych metod współpracy z podmiotami prywatnymi i państwowymi poprzez sprzyjanie tworzeniu partnerstw publiczno-prywatnych i mecenatów, przy jednoczesnym promowaniu i wspieraniu przedsiębiorczości młodzieży;
52. podkreśla konieczność rozwijania przez uniwersytety programów pobudzających przedsiębiorczość studentów za pomocą programów szkoleniowych, a także tworzenia punktów kontaktu dla podmiotów finansowych zainteresowanych wspieraniem innowacyjnych projektów;
53. podkreśla znaczenie promowania przedsiębiorczości i wspierania młodych ludzi w zakładaniu działalności gospodarczej, a także promowania i rozszerzania zasięgu programu Erasmus dla młodych przedsiębiorców; w związku z tym zaleca przeprowadzenie w placówkach oświatowych kampanii informacyjnej UE na temat przedsiębiorczości, kapitału początkowego, opodatkowania nowo powstałych przedsiębiorstw i stałego wsparcia szkoleniowego;
54. wzywa Komisję do utworzenia bazy danych nowatorskich projektów, która ułatwiłaby wymianę najlepszych praktyk w ramach projektów już sprawdzonych przez państwa członkowskie lub uczelnie, aby wesprzeć nawiązywanie kontaktów między absolwentami i przedsiębiorstwami oraz zapewnić absolwentom natychmiastowy dostęp do rynku pracy;
55. uznaje wartość stypendiów oferowanych studentom przez przedsiębiorstwa prywatne;
56. proponuje, aby zamiast globalnego systemu rankingowego uniwersytetów Komisja wprowadziła system informacyjny dotyczący programów europejskich uniwersytetów, w ramach którego m.in. systematycznie publikowano by sprawozdania na temat szans zatrudnienia studentów w wyniku każdego z programów oraz na temat możliwości związanych z mobilnością;
57. apeluje do Komisji, aby dołożyła wszelkich niezbędnych starań w celu utworzenia europejskiej przestrzeni badawczej, oferującej większe wsparcie na rzecz mobilności młodych badaczy w celu promowania europejskiej doskonałości w zakresie badań naukowych;
58. uważa, że państwa członkowskie muszą zagwarantować system stypendiów dających młodym mężczyznom i kobietom dostęp do szkolnictwa wyższego na zasadzie równych szans, z myślą o unikaniu powielania nierówności i kładąc szczególny nacisk na szkolnictwo wyższe;

Kształcenie i szkolenie zawodowe

59. wzywa państwa członkowskie do unowocześniania i podnoszenia atrakcyjności oraz jakości kształcenia i szkolenia zawodowego, tak aby lepiej odpowiadały obecnym i przyszłym potrzebom zmieniającego się rynku pracy, na którym do 2020 r. będą wymagane nowego rodzaju wiedza i umiejętności potwierdzone dyplomami, które powinny być wzajemnie uznawane we wszystkich państwach członkowskich; w związku z tym podkreśla duży sukces, jaki odniosły dwutorowe systemy kształcenia w odnośnych państwach członkowskich;
60. podkreśla, że jednym z kluczowych elementów walki z bezrobociem młodzieży jest dostosowanie systemów kształcenia i szkolenia zawodowego do przyszłych wymogów rynku pracy w zakresie umiejętności, w związku z czym należy poprawić przygotowanie do przejścia od nauki w szkole, kształcenia i szkolenia zawodowego lub studiów wyższych do pracy zawodowej, które powinno następować bezpośrednio po zakończeniu nauki; jest zdania, że należy wzmocnić powiązania między szkołami, organizacjami młodzieżowymi, różnymi sektorami rynku pracy i pracodawcami, np. poprzez wykłady wygłaszane przez specjalistów w różnych dziedzinach w celu zapoznania studentów z ich przyszłą pracą;
61. podkreśla zatem podstawowe znaczenie skutecznego wdrożenia inicjatywy dotyczącej europejskiej gwarancji na rzecz młodzieży oraz uczynienia z niej instrumentu aktywnej integracji na rynku pracy; podkreśla, że państwa członkowskie nie złożyły dotychczas przekonywującego zobowiązania do wdrożenia inicjatywy dotyczącej europejskiej gwarancji na rzecz młodzieży, i wzywa je, aby szybko to uczyniły;

Czwartek, 12 maja 2011 r.

62. jest zdania, że mobilność w celu nabywania nowych umiejętności jest znaczącym narzędziem poprawy umiejętności i kwalifikacji, rozwoju osobistego i aktywnej postawy obywatelskiej młodych ludzi; uważa, że należy zatem wspierać dobrowolną mobilność wszystkich młodych ludzi w ramach nauki szkolnej oraz kształcenia zawodowego, doksztalcenia i szkolnictwa wyższego, niezależnie od ich statusu finansowego, społecznego i etnicznego, rodzaju nauki lub szkolenia, w którym uczestniczą, czy też niepełnosprawności lub problemów zdrowotnych, oraz że do mobilności tej należy zachęcać poprzez poradnictwo zawodowe i konsultacje dostępne w ciągu całego tego procesu;

63. zaznacza, że mobilność nie musi prowadzić do obniżenia standardów społecznych w państwie przyjmującym; podkreśla znaczenie, jakie dla większej mobilności ma wzajemne uznawanie uzyskanych w UE świadectw szkolnych, kwalifikacji zawodowych i dyplomów uczelni wyższych oraz kwalifikacji zdobytych w ramach doksztalcenia;

64. wzywa do odpowiedniego wdrożenia ECVET, EQF i ECTS; jasno stwierdza, że świadectwo uznania musi zostać wydane w ciągu 12 miesięcy od dnia uzyskania kwalifikacji; zauważa, że Parlament otrzymuje regularne informacje za sprawą wskaźników mobilności;

65. podkreśla konieczność wspierania i dalszego zwiększania mobilności w zakresie kształcenia i szkolenia zawodowego z uwzględnieniem praktyk zawodowych, poprzez zapewnienie osobom odbywającym kształcenie i szkolenie zawodowe oraz praktykę zawodową informacji, poradnictwa, wsparcia i struktur przyjmowania podczas pobytu za granicą; podkreśla w szczególności konieczność ustanowienia partnerstwa z ośrodkami szkoleniowymi i organizacjami przedsiębiorstw, aby zapewnić wysokiej jakości mobilność i włączyć je w spójny sposób do programów szkoleń;

66. zwraca uwagę na problemy związane z przejściem z systemu kształcenia i szkolenia zawodowego do szkolnictwa wyższego i podkreśla, że placówki kształcenia muszą dokonać zmian, aby przejście to było łatwiejsze;

67. podkreśla, że dzięki poszerzaniu wiedzy i umiejętności młodych ludzi kształcenie i szkolenie zawodowe oraz szkolnictwo wyższe i szkolenia mogą przyczynić się do zwiększenia ich motywacji i optymizmu, jak również pomóc im w rozwijaniu poczucia własnej wartości;

Przejście z kształcenie i szkolenia do pracy

68. zwraca się do Komisji i państw członkowskich o wspieranie wolontariatu za pomocą działań takich jak odpowiedni i stabilny status prawny wolontariatu oraz uwzględnianie go w stażu pracy, dzięki czemu wybór taki stanie się wartościowy dla młodzieży, zwłaszcza w okresach bezrobocia;

69. zdecydowanie podkreśla, że łatwe wejście młodzieży na rynek pracy zależy w głównej mierze od unowocześnień, w tym w zakresie programów nauczania, placówek kształcenia i szkolenia zawodowego oraz uniwersytetów, co pozwoli na zapewnienie wysokiej jakości kształcenia i na dostosowanie ich programów nauczania do potrzeb rynku pracy;

70. podkreśla znaczenie możliwości uelastycznienia rozkładu zajęć na uczelni dla studentów, którzy już rozpoczęli pracę zawodową i jednocześnie pragną studiować;

71. podkreśla, że młodzi ludzie powinni uzyskać dostęp do kształcenia i szkolenia zawodowego po podjęciu pracy, umożliwiając im tym samym zdobywanie wiedzy podczas pracy zawodowej, i że należy wspierać kształcenie ustawiczne, uczenie się przez całe życie i rozwój zawodowy od momentu podjęcia pierwszej pracy, a także że należy nakłaniać państwa członkowskie do stworzenia niezależnych systemów doradztwa w zakresie doksztalcenia, aby zagwarantować, że stanie się ono normą;

72. zwraca uwagę, że wysoka jakość pierwotnego kształcenia szkolnego i zawodowego we wszystkich branżach i zawodach zwiększa szanse młodych ludzi na rynku pracy i zapewnia przedsiębiorstwom dopływ wykwalifikowanych pracowników; wzywa państwa członkowskie do utworzenia odpowiednich organów nadzoru w celu zapewnienia takiego kształcenia i szkolenia;

73. zdecydowanie popiera cel UE dotyczący zwiększenia do 40 % odsetka młodzieży kończącej szkołę wyższą lub równorzędną (szkolnictwo wyższe i zawodowe);

Czwartek, 12 maja 2011 r.

74. podkreśla znaczenie instrumentów wspierających młodzież w wyborach związanych z ich kształceniem i życiem zawodowym, poczynając od szkoły podstawowej po najwyższe poziomy edukacji i szkoleń, w celu lepszego przygotowania ich do płynnego przejścia do aktywnego życia zawodowego; jest zdania, że należy podjąć działania w celu wzmocnienia roli otoczenia rodzinnego i społecznego młodzieży oraz szkół w kierowaniu planowaniem przez nich kariery zawodowej oraz w towarzyszeniu im w wyborze zawodu; w wielu przypadkach konieczne jest ponadto konkretne wsparcie indywidualne w formie poradnictwa zawodowego i pomocy w początkowej fazie pracy zawodowej;

75. zachęca placówki szkolnictwa wyższego do wprowadzenia do odpowiednich programów nauczania godzinie opłacanych, wysokiej jakości staży, co umożliwiłoby młodzieży przygotowanie się do aktywnego życia zawodowego, a w szczególności umożliwiłoby im dostęp do miejsc pracy wymagających wysokich kwalifikacji; zwraca uwagę, że staże te nie powinny zastępować prawdziwego zatrudnienia i musi im towarzyszyć odpowiednie wynagrodzenie oraz ochrona socjalna, oraz podkreśla potrzebę uznawania tych staży na rynku pracy; apeluje do państw członkowskich o prowadzenie polityki sprzyjającej zatrudnianiu młodych ludzi;

76. wzywa Komisję, aby wspierała na szczeblu europejskim inicjatywy zmierzające do uznania okresu stażu za okres pracy zawodowej w zakresie uprawnień do zabezpieczenia społecznego, co ma już miejsce w niektórych państwach członkowskich;

77. uznaje za niezwykle ważne wspieranie inicjatyw sektora prywatnego skierowanych do młodzieży w celu sprzyjania tworzeniu miejsc pracy i integracji społecznej;

78. dostrzega potrzebę wykorzystania europejskiej historii i kultury jako idealnych narzędzi pogłębiania integracji europejskiej,

79. sądzi, że wysokiej jakości systemy kształcenia i szkolenia mogą pomóc w zwiększeniu szans na znalezienie przez młodych ludzi dającej satysfakcję pracy, co spowoduje bardziej ufne spoglądanie młodych ludzi w przyszłość, pobudzi ich kreatywność i tym samym przyczyni się do dobrobytu społeczeństwa;

80. uznaje rolę władz lokalnych i regionalnych w obszarze kształcenia i mobilności; jest zdania, że ich kompetencje i doświadczenie powinno się postrzegać jako uzupełnienie działań UE; podkreśla, że aby osiągnąć swe cele, UE powinna wypracowywać podejście partnerskie, w szczególności w stosunku do władz lokalnych i regionalnych;

Sytuacja zatrudnienia młodych ludzi

81. podkreśla, że sytuacja zatrudnienia młodych ludzi zależy od ogólnej polityki gospodarczej; nalega, by państwa członkowskie zwróciły się w kierunku inwestowania i tworzenia miejsc pracy; podkreśla, że środki oszczędnościowe, które polegają np. na cięciach w systemie oświaty i na ograniczaniu funduszy na tworzenie miejsc pracy, nie pomogą młodym ludziom, mogą zaś przynieść szkodę społeczeństwu i gospodarce w perspektywie długoterminowej;

82. podkreśla, że należy ustanowić ściśle powiązania między przewodnimi inicjatywami w dziedzinie zwalczania bezrobocia, takimi jak „Mobilna młodzież” i „Nowe umiejętności w nowych miejscach pracy”; uważa, że w rozwój zrównoważonej strategii na rzecz zmniejszenia bezrobocia wśród młodych powinni być zaangażowani partnerzy społeczni, przedstawiciele biznesu, władze lokalne i regionalne oraz organizacje młodzieżowe, przy czym konieczne jest ogólnounijne formalne uznawanie i poświadczanie umiejętności odzwierciedlonych w formalnych i nieformalnych kwalifikacjach – zgodnie z unijnym systemem EQF – i uzyskanych w systemie nauczania formalnym, nieformalnym i „pozaformalnym”;

83. zwraca uwagę, że w wyniku kryzysu gospodarczego i finansowego bezrobocie wśród młodych ludzi – którego przyczyną zdaniem Międzynarodowej Organizacji Pracy nie wynikają z wysokości dochodów i pozapłacowych kosztów pracy, praw do partycypacji pracowników czy standardów ochrony socjalnej – jest poważnym wyzwaniem w całej UE, którego jak dotąd nie podjęły w wystarczającej mierze ani UE, ani państwa członkowskie; podkreśla, że bezrobocie w młodym wieku naraża osobę na poważne ryzyko ubóstwa w perspektywie długoterminowej; podkreśla potrzebę wysokiej jakości miejsc pracy, tak aby zapobiegać sytuacji, w której młodzi ludzie będą się zaliczać do kategorii „pracujących ubogich”;

Czwartek, 12 maja 2011 r.

84. podkreśla, że umowy o pracę i staż powinny przewidywać prawa socjalne dla wszystkich, począwszy od pierwszego dnia umowy; odrzuca wszelkie propozycje odejścia od tej zasady; zaznacza, że niedopuszczalne jest stosowanie skróconych okresów wypowiedzenia, że postanowienia układów zbiorowych i przepisów ustawowych muszą mieć zastosowanie jak do zwykłych pracowników oraz że prawa w zakresie partycypacji i wolności zrzeszania się powinny obowiązywać bez ograniczeń od pierwszego dnia pracy;

85. zwraca się o wprowadzenie unijnych ram określających prawa i zabezpieczenia dla niestandardowych i niestabilnych form zatrudnienia w sposób nienaruszający zasady pomocniczości;

86. podkreśla, że należy chronić młodych ludzi przed dyskryminacją w miejscu pracy, zwłaszcza z uwagi na wiek i doświadczenie zawodowe, poprzez skuteczne wdrożenie dyrektywy 2000/78/WE; wzywa wszystkie państwa członkowskie do ustanowienia krajowej strategii na rzecz rozwiązywania problemu bezrobocia wśród młodzieży;

87. podkreśla, że młodzi ludzie dążą w głównej mierze do uzyskania niezależności, dostępu do opieki zdrowotnej i przyzwoitych warunków mieszkaniowych za rozsądną cenę przy możliwości szkolenia się, pracy i osobistego rozwoju; wzywa zatem państwa członkowskie, aby eliminowały dyskryminację ze względu na wiek w zakresie dostępu do systemów opieki społecznej;

88. ponownie podkreśla znaczenie konkretnych i możliwych do zweryfikowania celów powiązanych z odpowiednimi środkami finansowymi przy wdrażaniu strategii Europa 2020 i zintegrowanych wytycznych na rzecz ograniczenia bezrobocia młodych ludzi; zaznacza w związku z tym, że w ramach swoich krajowych programów reform państwa członkowskie powinny zobowiązać się do podniesienia stopy zatrudnienia młodych ludzi w wieku 15-25 lat o 10 % do 2014 r. oraz stopy zatrudnienia młodych ludzi (nieuczących się) o 75 % do 2020 r.;

89. zauważa, że ponieważ do 2020 r. około 35 % wszystkich miejsc pracy będzie wymagało wysokich kwalifikacji oraz zdolności adaptacji i innowacyjności, należy zdecydowanie dążyć do zwiększenia do co najmniej 40 % odsetka osób w wieku 30-34 lat, które ukończyły szkołę wyższą lub jej odpowiednik;

90. uznaje, że wdrażanie zintegrowanych wytycznych należy do obowiązków państw członkowskich, Komisja zaś powinna wspierać i monitorować działania na szczeblu krajowym w drodze otwartej metody koordynacji; uważa, że należy monitorować grupy docelowe i wskaźniki zaproponowane przez Komisję w ramach inicjatywy, zaś postępy we wdrażaniu należy oceniać na podstawie jednoznacznych wskaźników;

91. jest zdania, że państwa członkowskie powinny podjąć działania mające na celu dostarczenie możliwie największej ilości informacji, możliwości wyboru oraz szkoleń, aby pomóc młodym ludziom rozwijać swój potencjał, jest jednak przekonany, że najskuteczniej odbędzie się to za pośrednictwem osób prowadzących działania na szczeblu lokalnym w każdym państwie członkowskim;

92. uważa, że należy dalej rozwijać wysokiej jakości usługi doradztwa w sprawie kariery zawodowej i poradnictwa zawodowego; podkreśla znaczenie angażowania partnerów społecznych w proces planowania, organizacji, świadczenia i finansowania tych usług, aby zapewnić ich dopasowanie do potrzeb rynku pracy i skuteczność;

93. podkreśla, że w kontekście odpowiedzialności społecznej przedsiębiorstw użyteczne byłoby podjęcie działań wspierających młodzież w wyborze trwałej ścieżki zawodowej z uwzględnieniem potrzeb zarówno krajowego, jak i europejskiego rynku pracy, oraz zauważa, że działaniom tym mogłyby towarzyszyć również odpowiednie okresy nauki zawodu;

94. uważa, że wybór zawodu jest ciągle w dużym stopniu podyktowany uwarunkowaniami płci, co pogłębia brak równouprawnienia; podkreśla, że ma to wpływ zarówno na bezrobocie, jak i na ubóstwo wśród kobiet; podkreśla, że należy przewyciężyć dyskryminację ze względu na płeć;

Czwartek, 12 maja 2011 r.

95. podkreśla, że należy podjąć działania, które dostarczą młodzieży kompleksowy obraz ścieżek nauki i szkolenia oraz późniejszych możliwości zawodowych, np. z pomocą doradców ds. równości, i że już na wczesnym etapie należy interesować dziewczęta wyborem takich przedmiotów, jak matematyka, informatyka, nauki przyrodnicze i technologia, oraz wspierać je, w szczególności w ramach dziedzin o znaczeniu strategicznym w kontekście rozwoju zawodowego, zaś chłopców do zawodów o profilu edukacyjnym, opiekuńczym i społecznym, oraz wspierać ich w tym zakresie;

96. podkreśla, że ze względu na przyszły niedobór wykwalifikowanych pracowników należy w sposób ukierunkowany wspierać potencjał dziewcząt i kobiet, w szczególności za pomocą konkretnych programów wsparcia, które zachęcają do przygotowywania dziewcząt do zawodów naukowych i technicznych;

97. z zadowoleniem przyjmuje większą rolę EBI w tworzeniu programów finansowania przeznaczonych dla studentów oraz we wspieraniu młodych ludzi zakładających własne firmy; uważa, że EBI powinien odgrywać jeszcze większą rolę, inwestując w sposób selektywny w sektory o znacznej wartości dodanej w państwach członkowskich, a zwłaszcza w te przedsiębiorstwa, które dokładają największych starań, by zatrudniać młodych ludzi i zapewniać im wysoką jakość szkolenia;

98. zwraca uwagę, że młodych ludzi o mniejszych szansach życiowych, a w szczególności grupę osób niepracujących i nieuczących się („NEET”), należy objąć wsparciem, a nawet mentoringiem, w celu określenia ich indywidualnych potrzeb, skupiając się na poprawie ich integracji na rynku pracy i dostępu do wysokiej jakości miejsc pracy;

99. uważa, że bezpłatne szkolenia finansowane ze środków publicznych oraz znormalizowany system pomocy edukacyjnej mogą być skutecznym narzędziem integracji na rynku pracy młodych ludzi w szczególnie trudnej sytuacji;

100. podkreśla jednak, że pierwsze wejście na rynek pracy ma podstawowe znaczenie oraz że wszelkie działania integracyjne, poparte środkami wspierającymi skupiającymi się na potrzebach poszczególnych osób, powinny mieć na celu sprzyjanie jak najwcześniejszemu dostępowi do regularnego rynku pracy;

101. zwraca uwagę na szczególne trudności, jakie napotykają ubodzy młodzi ludzie w związku z wyjazdami za granicę z powodu ograniczeń finansowych i językowych, a w niektórych przypadkach z powodu dyskryminacji; jest przekonany, że wsparcie finansowe musi w szczególności zaspokajać potrzeby osób znajdujących się w najtrudniejszej sytuacji;

102. podkreśla znaczenie tworzenia szans zatrudnienia dla młodych niepełnosprawnych przez tworzenie odpowiednich programów szkolenia, a także zachęcania do większej liczby dotacji na rzecz zatrudnienia dla tej ważnej grupy młodych ludzi z myślą o wsparciu ich w lepszej integracji i wykorzystaniu swojego potencjału w społeczeństwie;

103. wzywa państwa członkowskie i Komisję do wspierania kampanii informacyjnych na temat możliwości kształcenia i doksztalcania dla młodzieży niepełnosprawnej, jak projekt „Exchange Ability” w ramach Europejskiego Forum Osób Niepełnosprawnych i sieć Erasmus Student Network;

104. podkreśla, że program prac Eurofound na lata 2009-2012 obejmuje realizację specjalnego projektu „Aktywna integracja młodzieży niepełnosprawnej i z problemami zdrowotnymi”, oraz zwraca uwagę na zasadniczą rolę ośrodków szkoleniowych oferujących szkolenie w zakresie umiejętności socjalnych i zawodowych dla młodzieży niepełnosprawnej oraz pochodzącej z placówek opiekuńczych; wzywa do wsparcia rozwoju i wykorzystywania tych ośrodków szkoleniowych w zależności od potrzeb;

105. podkreśla potrzebę środków na rzecz pełnego wyjaśnienia na szczeblu krajowym i europejskim zjawiska młodzieży bez pracy, nieuczestniczącej w kształceniu ani w szkoleniach; wzywa Komisję, we współpracy z państwami członkowskimi, do określenia przyczyn marginalizacji młodych ludzi oraz do wydania zaleceń co do sposobów ich integracji i zaradzenia problemowi poprzez realizację w ciągu najbliższych dziesięciu lat odnośnych celów dotyczących możliwości zatrudnienia i konkurencyjności europejskiej siły roboczej oraz ograniczenia odsetka osób porzucających naukę;

Czwartek, 12 maja 2011 r.

106. podkreśla, że staże stanowią odpowiednią pomoc w prawidłowym wyborze kariery na wszystkich etapach wyboru zawodu; ponownie zwraca uwagę na konieczność wprowadzenia minimalnych norm odbywania stażów, przykładowo dotyczących wynagrodzenia i praw socjalnych – w tym ustaleń dotyczących ochrony socjalnej i zabezpieczenia społecznego – w celu poprawy jakości staży i zagwarantowania ich wartości edukacyjnej;

107. ponawia opinię, że staże nie mogą zastępować faktycznych miejsc pracy, a ich długość musi być ściśle ograniczona; podkreśla, że pilnie potrzebne są prawnie wiążące europejskie ramy jakości dla staży, obejmujące wszystkie formy edukacji i szkolenia, tak aby uniknąć wykorzystywania stażystów, oraz że Komisja powinna przestawić plan działania wraz z harmonogramem obejmującym zarys wdrażania tych ram jakości;

108. przyjmuje z zadowoleniem inicjatywę „Twoja pierwsza praca z EURES-em” na rzecz promowania mobilności zawodowej, która powinna być ściśle powiązana z „Europejskim systemem monitorowania wolnych miejsc pracy”, tak aby pracownicy i pracodawcy dysponowali kompleksowym, przejrzystym przeglądem unijnego rynku pracy, a wolne miejsca były możliwie szybko obsadzone przez odpowiednie osoby; zauważa jednak, że nie może to prowadzić do drenażu mózgow w niektórych częściach UE;

109. podkreśla, że skoordynowane aktywne środki UE wobec rynku pracy, takie jak finansowane ze środków publicznych programy na rzecz pracy dla młodych ludzi oraz tworzenie odpowiednio wynagradzanych, nowych, trwałych i dobrych miejsc pracy oraz nowych przedsiębiorstw, a także promowanie kultury przedsiębiorczości w szkołach, zachęty do nowych inicjatyw, pomoc techniczna dla nowo powstałych przedsiębiorstw, uproszczenie procedur administracyjnych celem przyspieszenia formalności, sieci usług na poziomie lokalnym w celu ułatwienia zarządzania oraz kontakty z uniwersytetami i ośrodkami badawczymi w celu promowania innowacji produktów i procesów, uznawanie wolontariatu jako doświadczenia zawodowego, a także propagowanie przedsiębiorczości to wszystko warunki niezbędne w procesie pomyślnego zwalczania bezrobocia wśród młodzieży i wspierania wzrostu sprzyjającego integracji;

110. podkreśla znaczenie „pozaformalnego” i nieformalnego kształcenia i uczenia się oraz wolontariatu dla rozwoju młodzieży; podkreśla, że uzyskane umiejętności nie tylko oferują młodym ludziom szanse wejścia na rynek pracy, ale także umożliwiają im aktywne angażowanie w społeczeństwo oraz podjęcie odpowiedzialności za własne życie;

111. zwraca uwagę, że ostatecznym celem inicjatywy „Mobilna młodzież” jest nie tylko poprawa europejskich systemów kształcenia i zwiększenie zdolności do zatrudnienia wśród młodzieży, ale również stworzenie społecznego otoczenia, w którym każdy młody człowiek będzie mógł realizować swój potencjał i swoje aspiracje;

*

* *

112. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.

Nauczanie początkowe

P7_TA(2011)0231

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 12 maja 2011 r. w sprawie wczesnego kształcenia w Unii Europejskiej (2010/2159 (INI))

(2012/C 377 E/10)

Parlament Europejski,

— uwzględniając art. 165 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

— uwzględniając art. 14 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej,